

نویسنده : فلیپ گیرالدی (Philip Giraldi).
منبع و تاریخ نشر : گلوبال ریسرچ « 2021-04-03 ».
برگردان : پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

جنگ بی پایان در افغانستان ادامه دارد و ادامه دارد

The endless war : Afghanistan goes on and on

همه نشانه ها حاکی از آن است که پنتاگون میتواند در واشنگتن
ما نور بیشتری نسبت به میدان جنگ داشته باشد

**All indication are that the Pentagon will be able to
maneuver more effectively in Washington than on the
battlefield**

سربازان آمریکایی در میدان جنگ در افغانستان

با توجه به جو (وضع) موجود در واشنگتن که هیچ دروغی آنچنان ظالمانه نیست که بتوان آن را از رسانه های جریان اصلی دور نگه داشت ، سیاست گذاری زیادی انجام می شود بدون اینکه حتی با زیگران اصلی دولت بدانند پشت سر آنها چه می گذرد . البته ، به طور کلی یک دروغ نوع دولتی وجود دارد اما اکثر سیاستمداران و مقامات احتمالاً خود را متقاعد کرده اند که از حقیقت پرهیز می کنند زیرا پیچیده شدن مسائل ممکن است منجر به بحث بی پایان شود ، جایی که هیچ کاری انجام نمی شود . ممکن است حقیقتی در این مورد وجود داشته باشد ، اما در بهترین حالت یک مفهوم خودپسندانه است .

خسارت واقعی وقتی وارد می شودیاکه بروز میکند که دولت ها برای شروع یا ادامه جنگ دروغ می گویند دولت **جورج دبلیو بوش** این کار را انجام داد ، وقتی دروغ گفت که **صدام حسین** ، رهبر سکولار عراق ، به دنبال سلاح هسته ای ، حمایت از تروریست ها و ایجاد سیستم های تحویل است که عراق را قادر میسازد با سلاح هسته ای به ایالات متحده حمله کند. مشا و امنیت ملی **کاندولیزا رایس** درست می دانست که او حقیقت را نمی گوید وقتی هشدار داد که "مسئله در اینجا اینست که همیشه در مورد سرعت دستیا بی اویه سلاح هسته ای عدم اطمینان وجود دارد. اما ما نمی خواهیم» که تفنگ همچو گرد و غبار از انفجار سمارق متصاعد یا دود کند "وی همچنین یکی از بازیکنان اصلی در تایید تیم **بوش** در مورد استفاده شکنجه از سوی (سی آی ای) در دستگیری القاعده بود .

به هر حال ، **رایس** کنون در زندان نیست بلکه او در حال حاضر در یک مقام ارشد و بسیار ارجمند قرار دارد یعنی به عنوان مدیر موسسه **هورر** در پوهنتون **استنفورد** خدمت می کند و به همین ترتیب دوست و حامی او **مادلین آلبرایت** آنکسی که آشکاراً اعلام کرد «مرگ 500000 کودک عراقی به دلیل تحریم های اعمال شده توسط ایالات متحده ارزشش را دارد» در ایالات متحده تنها کسانی که همیشه مجازات می شوند کسانی هستند که جنایات انجام شده توسط دولت را افشا می کنند ، شامل تعدادی از افشاگران و روزنامه نگاران مانند **جولیان آسانثر**.

نقش فعال ارتش آمریکا در دروغ گفتن و یا جعل از وادی یا دره دمگاه فورج (Forge) آغاز شد ؛ اما با حادثه ویا رویداد در خلیج **تونکین** واقع در ویتنام مبنی بر این ادعا آمریکایی ها که نیروهای نظامی ویتنام شمالی به کشتی های نیروی دریایی آمریکا حمله کرده اند منتج به تشدید نقش مستقیم واشنگتن در آنچه قرار بود برجسته شد و با این بهانه گیری جنگ آمریکا در ویتنام آغاز شد جنگی که در آن (58000) نفر آمریکایی و همچنین در حدود سه ملیون ویتنامی زندگی خود را از دست دادند که تا هنوز هیچکس ویا هیچ شخصی مسولیت این جنگ را نه پذیرفته بخصوص آنها یکه این جنگ را در مدت زمان طولانی رهبری کرده اند اصلاً مجازات نشده اند و همین اکنون ویتنام علیرغم شجاعت و دلآوری های رزمی ارتش ایالات متحده که مقامات مسول آمریکا به آن می بالند یک کشور کمونیستی است -فرمانده کل نیروهای آمریکایی در ویتنام جنرال **ویلیام وست مورلند (William Westmorland)** که در سال (2005) در گذشت بارها بارها به رسانه ها و به مسولین کاخ سفید با مباحثات یاد اوری کرده است که ارتش ایالات متحده آمریکا در طول شش ماه آینده پیروزی را در جنگ ویتنام از آن خود میکند؛ این جنرال کاملاً میباید دانست که او دروغ میگوید ، همانطور که بعداً اسناد پنتاگون موضوع را فاش کرد و او یعنی جنرال مذکور همچنین هیچ واکنش از خود در مورد نشان نداد از اینکه برنامه های خود را با کاخ سفید در میان بگذارد. او حتی بدون اطلاع به ریس جمهور و وزیر دفاع آنوقت آمریکا برنامه احتیاطی را برای استفاده از سلاح های هسته ای در ویتنام روی دست گرفته بود .

گرت پورتر (Gareth Porter) خبرنگار تحقیقی برنده جایزه مطبوعاتی مقاله ای نوشت :
کارمند داخلی دولت «دونالد ترامپ» نشان میدهد ویا وانمود می سازد که چگونه ارتش ایالات متحده توافق صلح بین طالبان و آمریکا را بغرض طولانی تر شدن جنگ در افغانستان برهم میزند یا که به خرابکاری دست میزند- او شرح میدهد که چگونه در حال حاضر پنتاگون میتواند بروکراسی را دستکاری کند که تا سیاست ویا دیپلماسی را در قبال ختم جنگ عقب بزند و کشور را از رهبری غیر نظامی خارج سازد ؛ این مقاله تا حدی مبتنی بر مصاحبه با سرآهنگ بازنشسته **داگلاس مک گریگور (Douglas Macgregor)** مشاور ارشد وزیر دفاع در آخرین ماه ها حضور «دونالد ترامپ» در دفترش کار میکرد . اگر «ترامپ» در انتخابات مجدد پیروز میشد او احتمالاً که در موقف فعلی خود ابقا میشد .

پورتر مذاکرات بین طالبان و (**زلمی خلیل زاد**)، فرستاده ویژه (**ترامپ**) را توصیف می کند ، که این مذاکرات از اواخر سال (2018) آغاز شد و همچونیک توافق صلح به اوج خود رسید که در فوریه (2019) با توافق طرفین کم و بیش توافق شد. پنتاگون ، از ترس جنگ در پان یا ن یا اینکه این جنگ با در نظر داشت توافق صلح متوقف نشود ، به سرعت به سمت خرابکاری در یک سری از اقدامات و ایجاد اعتماد به نفس که شامل از بین بردن آتش بس و آتش سوزی است ، می رود به طور خلاصه فرماندهان آمریکا یی که تحت حمایت پنتاگون و ویا توسط وزیر دفاع **مایک اسپر** و همچنین وزیر امور خارجه **مایک پمپئو** حمایت می شدند ، علی رغم توافق نامه های تهیه شده توسط دیپلمات ها ، حمله به مواضع طالبان را ادامه دادند و همه حوادث را به گردن طالبان انداختند آنها همچنین از تماس های رسانه ای "مدیریت ادراک" خود برای پخش داستانهایی جعلی درباره فعالیت طالبان استفاده کردند که شامل دروغ پراگنی یعنی که روس ها به ازای هر آمریکایی یا با از بین بردن هر سرباز آمریکایی به طالبان انعام میدهد به تبلیغات پرداختند تا اذهان را مغشوش کنند.

پس از انتخابات سال «2020» آنطوریکه به نظر میرسید که «**دونالد ترامپ**» برنده خواهد بود ، **اسپر (Esper)** جنرال **کنت مککنزی** ، وریس فرماندهی مرکزی قوماندان ساحه جنگ جنرال **اسکات میلر** با ارسال یا داشت به رییس جمهور هشدار دادند که نباید هیچ سرباز آمریکایی از افغانستان به فراخوانده شود یعنی که این جنرال های ارشد علیه عقب نشینی نیروها ایالات متحده از افغانستان به مقاومت پرداختند و اخراج نیروها را مشروط به شرایط کردند که مبنی به این اقدام شان رییس جمهور خشمگین شد از اینکه او باور داشت که فراخواندن نیروهای نظامی آمریکایی از افغانستان سیاست درست و بحال است ؛ لذا او یعنی رییس جمهور با استفاده از اقتدار خود دستور خروج همه نیروهای آمریکایی را از افغانستان تا پایان سال صادر نمود ؛ وی همچنین **اسپر** را از وظیفه اش سبک دوش وبعوض او جنرال **کریستوفر میلر** را بعنوان وزیر دفاع گماشت و جنرال **مکگرگور** را جدیدتوظیف کرد یعنی کسی را که صریحاً معتقد بود ویا که درست میدانست که باید هر چه زودتر جنگ در افغانستان ویا جنگ ها در خاور میانه متوقف گردد.

مکگرگور و Miller استدلال کردند که تنها راه برای خروج نیروهای باقی مانده از افغانستان تا پایان سال انجام این کار با دستور ریاست جمهوری است **Macgregor**. سند را آماده کرد و رئیس جمهور **ترامپ** بلافاصله آن را امضا کرد. در روز بعد ، «12» نوامبر ، سرهنگ **مک گرگور** مطلع شد که **ترامپ** متعاقباً با رئیس ستاد مشترک **مارک میلی** ، مشاور امنیت ملی **رابرت اوبراین** و سرپرست وزارت دفاع **میلر** ملاقات کرده است. **میلی** و **اوبراین** به **ترامپ** و **میلر** گفتند که دستوراتی که وی در این تفاهم نامه قرار داد قابل اجرا نیست زیرا عقب نشینی منجر به افزایش خشونت می شود و به احتمال صلح نهایی صدمه می زند. به **ترامپ** همچنین گفته شد که حضور مداوم آمریکا در افغانستان از "حمایت دو جانبه" برخوردار است ، احتمالاً این هشدار است که اگر بخواید ادامه دهد وی توسط کنگره نادیده گرفته خواهد شد. **ترامپ** بعداً موافقت کرد که فقط نیمی از کل «2500» سرباز را عقب بکشد ، این تعداد همچنان در زمان رئیس جمهور «**بایدن**» تا هنوز در افغانستان مستقر هستند و توافق نامه کنونی باعث شده است که ایالات متحده آخرین سربازان خود را به همراه نیروهای متفقین **نا تو** تا اول ماه مه عقب بکشد اما به همان دلایلی که برای ماندن در افغانستان ذکر شده است مورد حمله کنگره اتاق های فکر ، رسانه های جریان اصلی و رهبری نظامی قرار دارد. طی بیست سال گذشته وکنون پیش بینی می شود که «**بایدن**» به آنچه که مواجه است اینست که چه باید بکند . اما او هفته گذشته اعلام کرد که برخی از سربازان آمریکایی پس از پان یا ن مهلت مقرر برای حفظ ثبات در کشور باقی خواهند ماند .

داستان (**ترامپ** و **افغانستان**) مانند آنچه در **سوریه** اتفاق افتاد ، جایی که برنامه های خروج به دلیل مانورهای پنتاگون و متحدانش مرتباً عوض می شد در نهایت امر باید دید که «**جو بایدن**» در مواجهه با همان نیروهایی که **ترامپ** را مجبور به شکست و عقب نشینی کرده بود چه خواهد کرد ؛ مساله

جدی تر البته این است که ایالات متحده آمریکا خود را ملتی نشان می دهد که فقط در "جنگهای عادلانه" شرکت می کند و دارای نظامی است که تحت کنترل و پاسخگویی به یک دولت غیر نظامی منتخب است. همانطور که در افغانستان و در سوریه نشان داده شد، از زمان شروع جنگ جهانی اول آمریکا در جنگ با تروریسم، این تصورات پایدار نبوده است. همه نشانه ها نشان می دهد که پنتاگون قادر خواهد بود که در واشنگتن ما نور بیشتری نسبت به میدان جنگ داشته باشد. این کشور همچنان به جنگهای بیهوده و بودجه های "دفاع" پف کرده خود ادامه خواهد داد.

چند سطر در مورد نویسنده :

Philip M. Giraldi، Ph.D.، مدیر اجرایی شورای منافع ملی، یک بنیاد آموزشی 3 501 (c) قابل کسر مالیات (شماره شناسه فدرال # 1739023-52) است که به دنبال سیاست خارجی بیشتر مبتنی بر منافع ایالات متحده است در خاور میانه. وب سایت <https://councilforthenationalinterest.org> آدرس آدرس P.O. است جعبه 2157، Purcellville VA 20134 و ایمیل آن inform@cnionline.org است

----- **با تقدیم احترامات** «2021-04-06»